

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

REV . br. 223/24

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Beshir Islami i Muhamet Rexha članovi veća, u pravnoj stvari tužilaca Sh. G. i H. C., obojica iz ..., ul. ..., koje po punomoćju zastupa advokat Besnik Berisha iz Prištine, protiv tuženih V. K. – R., F. Z. i S. Sh., svi iz ... ul. ..., radi naknade nematerijalne štete, odlučujući po reviziji tužilaca podnetoj protiv rešenja Apelacionog suda Kosova Gž. br. 6512/22 od 18.01.2023. godine, u sednici veća održanoj dana 25.11.2024.godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca, podneta protiv rešenja Apelacionog suda Kosova Gž. br. 6512/22 od 18.01.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Osnovnog suda u Đakovici P. br. 152/22 od 31.08.2022. godine u stavu I izreke odbačena je kao nedozvoljena tužba sa oznakom P. br. 155/22 od 21.02.2022. godine, podneta od strane tužilaca Sh. G. H. C., obojica iz ..., protiv tuženih V. K. – R., F. Z. i S. Sh., po predmetu spora radi naknade nematerijalne štete.

Stavom II izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv ovog rešenja žalbu su podneli tužioci, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je rešenjem Gž. br. 6512/22 od 18.01.2023. godine odbio, a rešenje Osnovnog suda u Đakovici P. br. 152/22 od 31.08.2022. godine, potvrdio.

Protiv pravosnažnog rešenja Apelacionog suda Kosova reviziju je u zakonskom roku podneo punomoćnik tužilaca zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom kao u reviziji.

Odgovora na reviziju nije bilo.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

Revizijom pobijano rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a podnetom revizijom se bez osnova ukazuje da rešenje Apelacionog suda nije dovoljno obrazloženo, jer isto rešenje sadrži dovoljno jasne razloge kojima se drugostepeni sud rukovodio prilikom donošenja revizijom pobijanog rešenja.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se da su tužioci tužbom podnetom protiv tuženih, koji su tuženi svo troje sudije Osnovnog suda u Peći, zahtevali naknadu nematerijalne štete, koju su im, kako se u tužbi navodi, naneli tuženi prilikom postupanja u predmetu PKR 43/2019. Nižestepeni su sudovi našli da ovakva tužba nije dozvoljena, te su istu odbacili i odlučili kako je napred navedeno.

Stanovište nižestepениh sudova prihvatljivo je i za Vrhovni sud Kosova, jer je isto ispravno i na zakonu i ustavu zasnovano.

Član 107. stav 1. Ustava Republike Kosova propisuje, odnosno garantuje sudijama i sudijama porotnicima imunitet od krivičnog gonjenja, građanskih tužbi i razrešenja sa funkcije zbog donete odluke, učinjenog glasanja i izraženog mišljenja i ostalih radnji koje sudija preduzima u okviru obavljanja dužnosti i odgovornosti.

Članom 37. Zakona o sudovima, propisano je da sudije i sudije porotnici uživaju pravo na imunitet onako kako je propisano ustavom. U smislu navedenih zakonskih odredbi tužba u odnosu na tužene sudije, pravo, odnosno naknada koja se istom tužbom traži, nije podobno za

sudsku zaštitu, jer sudija ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasanje prilikom donošenja sudske odluke.

Navedene zakonske i ustavne odredbe daju sudiji imunitet, odnosno pravo da bude izuzet od primene pojedinih propisa koji se na druga lica redovno primenjuju, u konkretnom slučaju da budu izuzeti od primene Zakona o obligacionim odnosima, odnosno od odredbi ovog zakona koje se odnose na naknadu nematerijalne štete u situaciji kada se tvrdi da je ta šteta nastupila u obavljanju njihovih dužnosti.

Sudija je, kako to jasno proizilazi iz navedenih odredbi ustava i zakona, nezavistan i samostalan u svom radu, potčinjen samo ustavu, zakonu i drugim opštim aktima, a sudsku odluku može preispitivati samo nadležni sud u zakonom propisanom postupku. Tužba protiv sudija sa zahtevom za naknadu nematerijalne štete nastale, kako tužioci tvrde, usled postupanja sudija u vršenju sudijske funkcije, obzirom na postojanje jasnih pravila o postojanju imuniteta i ne postojanju neposredne odgovornosti sudije za greške i propuste u obavljanju sudijske funkcije, ne predstavlja zahtev o kome se može raspravljati u smislu člana 1. ZPP-a, te u tom smislu takav tužbeni zahtev ne uživa sudsku zaštitu.

Zaštita stranke jasno je obezbeđena i definisana kroz ustavom i zakonom propisana pravila o odgovornosti države u slučaju nastanka štete od strane sudije. Iz tog razloga podnošenje tužbe neposredno protiv sudije koji je postupao u određenom predmetu nije dozvoljeno. Pravilno nižestepeni sudovi zaključuju da zbog nedostatka utuživosti kao procesne pretpostavke za meritorno odlučivanje, ne postoji interes tužilaca za podnošenje tužbe u smislu člana 2. stav IV ZPP-a, te da ovakvu tužbu treba odbaciti.

U slučaju kada bi se u krivičnom, disciplinskom ili bilo kakvom drugom postupku utvrdilo da je sudija u određenom predmetu postupao u suprotnosti sa zakonom, te da je usled takvih postupanja sudije nekoj od stranaka naneta šteta, to bi ta stranka imala pravo da od države, ali ne i od konkretnog sudije, zahteva naknadu štete.

Obzirom na navedeno to ostali revizijski navodi neće biti pojedinačno komentarisani, jer isti predstavljaju tvrdnje koje nisu dokazane, niti u sudskom, niti u disciplinskom postupku. Iz istog razloga Vrhovni sud neće uopšte komentarisati navode u reviziji koji se odnose na navodno svesno i namerno kršenje zakona i prava tužilaca koje su im istim zakonom zagarantovane.

U smislu iznetog Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. ZPP-a u vezi sa članom 208. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
REV BR. 223/24 OD 25.11.2024. GOD.

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić